

lingen skrider frem, og Tiden gaar, vil man opdage adskillige større Formuer i Landet, saaledes at man godt kunde taale en endnu større Formue- og Indtægtskat.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at hvis den højtærede Finansminister saaledes bliver ved med at beskatte alle mulige Objekter, men ikke tænker paa Kommunerne, saa synes jeg, at de i høj Grad bliver Stifbørn. Nu venter jeg, at den højtærede Finansminister vil sige, at Kommunerne vedkommer ham ikke stort, det er saadan nogle Slegfredbørn, han ikke vil vedkende sig. Men saa vil jeg henvende mig til den højtærede Indenrigsminister og henlede hans Opmærksomhed paa, at Kommunerne i Virkeligheden har været haardt spændte for under Krigen. Der trænges i høj Grad til nye Skattekloder for Kommunerne eller til Anvisning paa, hvorledes man kan skaffe sig bedre økonomiske Forhold. Jeg har set i den højtærede Regerings Hovedorgan, at der er Tale om, at der senere skal komme Forslag om Jordskyld. Under Forudsætning af, at det er rigtigt, vil jeg gerne henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at den Skat maa dog gaa ind i Kommunens Kasse. Den vil da forhaabentlig den højtærede Finansminister ikke sluge ogsaa, for det vilde være i høj Grad uretfærdigt. Indtægten af Jorden skabes jo af den lokale Virksomhed, af Virksomheden i Kommunen, og en saadan Indtægt maatte da nødvendigvis gaa ind i Kommunens Kasse, i hvert Fald for den allervæsentligste Del.

Maa jeg med det samme henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at Kommunerne ogsaa ofte maa staa i stort Forskud for Staten gennem alle de Bidrag, Kommunerne skal betale. Det har hændt, at en saa lille Kommune som Esbjerg har staaet i Forskud for 1/2 Million, 3/4 Million, ja endogsaa enkelte Gange for over 1 Mill. Kr. Det er alt for store Beløb, Kommunerne saaledes maa staa i Forskud for, og det falder altid paa Købstadkommunerne; Landkommunerne anvender ikke stort til Dyrtidsforanstaltninger eller lignende, de slipper derfor saa let fra det. Det forekommer mig, at Statskassen noget hurtigere kunde udbetale sine Bidrag til Kommunerne, saa at disse ikke saa længe skulde staa i Forskud.

Det er ogsaa uheldigt for Kommunerne, at den højtærede Finansminister kommer først og tager de Skattebidrag, han skal have, og saa kan Kommunen komme bagefter. Men den Skatteopkræver, der kommer sidst, bliver altid smidt først ud. Det gaar

unægtelig stærkt ud over Kommunernes Skatteopkrævning, at Finansministeren først har trawlet saa haardt. Det forekommer mig meget nemmere og klogere, om Finansministeren opkræver et Bidrag til Kommunen, naar han alligevel skal opkræve Skatter; og det kan han saa meget bedre, som han ikke har nødig at være bange for, at Skatteyderne skal rejse bort — de flytter ikke, der er ingen Steder at flytte hen. Det var bedre, at Statskassen opkrævede Skatterne, som kunde fordeles til Kommunerne, saaledes at de ogsaa kunde faa Del i de Goder, som Finansministeren har at rutte med.

Jeg kan ikke se rettere, end at man nødvendigvis maa skaffe Kommunerne nye Indtægtskloder; saaledes som det gaar nu, bliver Købstadkommunerne i høj Grad blokket, idet deres Skatteydere maa betale saa meget til Statskassen, og mange af Kommunens Skattekloder bliver taget fra den, ogsaa Finansministeren lægger Beslag paa Skatter, som efter min Mening skulde være kommunale Skatter. Hvis der overhovedet skulde være en Automobilskat, skulde det være en kommunal Skat, thi Automobilerne slider ikke paa Statens Veje eller Materiel, men letter tværtimod Staten, idet de, der kører i Automobil, ikke kører saa meget paa Jernbane, og da det jo her i Landet nærmest betragtes som en Forbrydelse at køre i Jernbane, maa Staten nærmest være glad for, at Folk kører i Automobil. Der er ikke anden Grund for Staten til at beskatte Automobiler, end at de nu en Gang er der, og at man skal tage Pengene, hvor man kan. Der var mere Mening i, om Kommunen beskattede dem, idet de slider haardt paa Kommunernes Veje, navnlig paa de makadamiserede Veje.

Jeg mener ogsaa, at Forlystelsesskatter bør være en Kommuneskat. Jeg er enig med mit Partis Ordfører, det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer), i at det vistnok er meget tvivlsomt, om man faar mere ind ved denne Skat ved at forhøje den; men hvis der overhovedet ska tages større Forlystelsesskat her i Landet synes jeg, den bør være en kommunal Afgift i Stedet for, at Forholdet nu er det at kun en ringe Del af denne Skat gaa til Kommunen. Det er dog ganske naturligt, at en Virksomhed, som udelukkende er knyttet til en Kommune eller en By og ikke har noget med Staten at gøre, hvis den ska svare en Afgift, svarer den til den paagældende Kommunekasse.

Det er da i hvert Fald sikkert, at naar Statskassen saaledes tager først, og Kommunen altid kommer bagefter, og State